

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2008 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bożena Badenio-Gregrowicz (spr.)
Sędzia SO Marzenna Ernest
Sędzia del. SR Elżbieta Woźniak
Protokolant Monika Kucharska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2008 r. w Szczecinie

sprawy z odwołania Meritum - Technologie Informatyczne Artur Skiba

przeciwko zamawiającemu Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w Szczecinie
z udziałem wykonawcy Unizeto Technologies Spółki Akcyjnej w Szczecinie
o zamówienie publiczne

na skutek skargi wniesionej przez Meritum - Technologie Informatyczne Artur Skiba
od orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie
z dnia 04 czerwca 2008 r. sygn. akt KIO/UZP 496/08

I. oddala skargę;

**II. oddalić wnioski zamawiającego Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w
Szczecinie i wykonawcy Unizeto Technologies Spółki Akcyjnej w Szczecinie o
rzyznanie kosztów postępowania.**

Na oryginale właściwe podpisy

-z-, - p ć

■y

i* *? v

wgil. akt II Ca 667/08

UZASADNI Ę NIE

Postanowieniem z dnia 04 czerwca 2008 r. Krajowa Izba Odwoławcza v, Warszawie

odrzuca odwołanie Meritum - Technologie Informatyczne Artur Skiba w Szczecinie nd
rozstrzygnięcia przez zamawiającego Sąd Okręgowy w Szczecinie protestu z dnia .30 kwietnia
e- ;3 przy udziale IJnizeto Technologies S.A. w Szczecinie oraz orzekła o kosztach postępowania.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

W dniu 25 kwietnia 2008 r. zamawiający Sąd Okręgowy w Szczecinie poinformował
wykonawców, w tym odwołującego o wyborze najkorzystniejszej oferty. Za taką została uznana
oferta IJnizeto Technologies S.A. w Szczecinie.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2008 r. odwołujący wniósł protest na. te czynność. Do
postępowania protestacyjnego zgłosił swoje przystąpienie w dniu 08 maja 2008 r. wykonawca
I. Jnizeto Technologies S.A. w Szczecinie.

Zamawiający nie rozstrzygnął protestu w terminie ustawowym, co należało traktować jako
oddalenie protestu. Od oddalenia protestu w dniu 17 maja 2008 r. odwołujący wniósł odwołanie do
Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. Kopia odwołania wniesionego do Prezesa została
przekazana przez odwołującego zamawiającemu w dniu 21 maja 2008 r. w wyniku nadania listem
poleconym w dniu 17 maja 2008 r. W dniu 17 maja 2008 r. upłynął 5-dniowy termin do wniesienia
odwołania.

W dniu 03 czerwca 2008r. wykonawca IJnizeto Technologies S.A. w Szczecinie przysłał
do postępowania po stronie zamawiającego.

Na podstawie dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia, oraz wyjaśnień
położonych przez strony niniejszego postępowania w trakcie posiedzenia Krajowa Izba Odwoławcza
uznała, iż odwołanie podlega odrzuceniu na podstawie art. 187 ust. 4 pkt. 7 ustawy z dn. 26 styczeń
2004 r. Prawo Zamówień Publicznych (Dz. U. t.j. z 2007 r. nr 223, poz. 1655) z uwagi na nie
przekazanie zamawiającemu kopii odwołania w terminie określonym w art. 184 ust. 2 zd. 1 P.z.p.

Przepis art. 184 ust. 2 zd. 1 Pzp nakazuje odwołującemu przekazania kopii odwołania
zamawiającemu jednocześnie z wniesieniem odwołania do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.
Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądów Okręgowych za „jednoczesne” należy uznać
przekazanie kopii odwołania nie później niż w ostatnim dniu terminu do wniesienia odwołania do
Prezesa U.P. Na odwołującym ciąży obowiązek wykazania faktu przekazania kopii odwołania
zamawiającemu. Izba jest zobowiązana do odrzucenia odwołania na posiedzeniu niepiwnym, jeżeli
nie przedłoży, że odwołujący nie przekazał kopii odwołania zamawiającemu zgodnie z art. 184 ust. 2
Pzp. Odwołujący przekazał zamawiającemu w dniu 16 maja 2008 r. faksem kopię pisma

adresowanego do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych i zatytułowanego „odwołanie” w ilości
9 stron wraz z załącznikami, które nie zostało faktycznie wniesione do adresata. W dniu 17 maja
odwołujący przesłał zamawiającemu faksem kopię pisma z 17 maja 2008 r. zatytułowaną
„informacja”. w którym poinformował zamawiającego, iż w dniu 17 maja 2008 r. wniósł odwołanie

„j” rozstrzygnięcia protestu z dnia 30 kwietnia 2008 r.. natomiast pismo przekazane zamawiającemu
faksem w dniu 16 maja 2008 r. zamawiający winien potraktować jako „informację o zamiarze
wniesienia odwołania przekazaną w celu przygotowania się do rozprawy”, Odwołując
poinformował zamawiającego w innym piśmie o wysłaniu listem poleconym na adres
Krajowej Izby Odwoławczej kopii odwołania wniesionego do Prezesa UZP w dniu 17 maja 2008 r. Kopia

odwołania w ilości 9 stron zamawiający otrzymał w dniu 21 maja 2008 r.

Izba stwierdziła, iż kopia dokumentu z dnia 16 maja 2008 r. przekazana zamawiającemu w

dn. 17 maja faksem nie stanowi kopii odwołania wniesionego w dniu 17 maja 2008 r. do Prezesa UZP.
Pisma różnią się datą ich sporządzenia, treścią odwołania, w szczególności zakresem zarzutów
oraz żądań i argumentacji, ilością stron, wyszczególnieniem i ilością załączników do odwołania.

Mając na uwadze, że ustawowy termin na wniesienie odwołania, a zarazem termin do
przekazania zamawiającemu kopii odwołania, zgodnie z art. 184 ust. 2 Pzp upłynął w dniu 17 maja
2008 r. Izba uznała, że przekazanie kopii odwołania zamawiającemu w dniu 21 maja 2008 r. nie
spełnia wymogu „jednoczesności” określonego w art. 184 ust. 2 Pzp z uwagi na taki, iż kopia

odwołania została przekazana zamawiającemu po upływie terminu do wniesienia odwołania. W toku posiedzenia strony zgodnie potwierdziły wskazane powyżej okoliczności i terminy. Odwołujący tac udowodnił swojego twierdzenia w trakcie posiedzenia, iż przyczyna nie przekazania kopii odwołania zamawiającemu w dniu 17 maja 2008 r. leży po stronie zamawiającego z uwagi na brak odpowiedzi ze strony urzędu faksowego zamawiającego w czasie podjętej próby nadania stosownego faksu. W konsekwencji Izba uznała, iż odwołujący nie przekazał w ustawowym terminie kopii odwołania zamawiającemu, wobec czego na podstawie art. 187 ust. 4 pkt. 7 Pzp w zw. / art. 184 ust. 2 zd. 1 i art. 191 ust. 1 zd. 2 PZP odwołanie podlega odrzuceniu.

O kosztach postępowania Izba orzekła na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 Pzp z uwzględnieniem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, kosztów noclegów i przejazdu zgodnie m.łożonymi rachunkami.

Odwołujący wniósł skargę na powyższe orzeczenie zarzucając mu naruszenie zapisów ustawy:

1. art. 184 ust. 2 Pzp poprzez błędną interpretację przepisu dotyczącego przekazani;' kopr od w o ł a n i a z a m a w i a j ą c e m u.
2. art. i 87 ust. 4 pkt 7 Pzp poprzez błędne przyjęcie, że odwołujący nie przekazał kopii odwołania zamawiającemu oraz w konsekwencji odrzucenie odwołania na posiedzeniu niejawnym w sytuacji, gdy nie zachodziły ku temu podstawy;
- ?. art. 191 ust. 3 Pzp poprzez nie wzięcie pod uwagę okoliczności skutkujących unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia.

W oparciu o te zarzuty skarżący wniósł o :

- uwzględnienie skargi i zmianę zaskarżonego wyroku w całości;
- unieważnienie postępowania;
- zasądzenie od zamawiającego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Urzędem Zamówień Publicznych oraz kosztów postępowania przed sądem.

Zamawiający w odpowiedzi na skargę wniósł o jej odrzucenie oraz o zwrot kosztów odwołania w Krajowej Komisji Odwoławczej w kwocie 379 zł. Zamawiający stwierdził, iż zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe, a zarzuty skarżącego są bezpodstawne, nadto zarzucił, iż nie została mu doręczona kopia skargi z 25 czerwca 2008 r., ponadto, iż z dowodu nadania przesyłki de Sądu Okręgowego wynika, iż odpis skargi został wysłany do Sądu Okręgowego, jednak w (rc-.ci skargi. jako adresata wskazano Wydział Gospodarczy, a nie Dyrektora Sądu Okręgowego z Szczecinie, nadto wobec faktu, iż zamawiający w postępowaniu przed Urzędem Zamówień Publicznych działał wraz z pełnomocnikami, doręczeń odpisu skargi winien skarżący dokonać do rtjk pełnomocników, stosownie do artykułu 133 § 3 kpe, który ma zastosowanie w rozpoznawane, sprawie. Ponadto zamawiający szczegółowo odniósł się do zarzutów uzasadniających nieważność i x > s t ę p o w a n i a p r z e t a r g o w c e g o.

Sąd zważył, co następuje.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący zakwestionował postanowienie Urzędu Zamówień Publicznych odrzucające jego odwołanie z powodów' formalnych. Skarżący zarzucił temu orzeczeniu naruszenie przepisów art.

- 1 84 ust. 2 Pzp. i 87 ust. 4 pkt. 7 Pzp.

W ocenie skarżącego Urząd Zamówień Publicznych błędnie zinterpretował treść art. i 84 ust.

- 2 Pzp poprzez przyjęcie, iż nadanie pocztą ostatniego dnia terminu kopii odwołania zamawiającemu

jest nieskuteczne, wskazał przy tym na stanowisko wyrażone w orzeczeniu Sądu Okręgowego w Rzeszowie, podważając tym samym twierdzenie Urzędu o ugruntowanym w orzecznictwie siunowickim przeciwnym, reprezentowanym przez Urząd Zamówień Publicznych.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w składzie rozpoznającym sprawę wyraża pogląd zbliżony poglądem Sądu Okręgowego w Warszawie (wyrok z 30 stycznia 2007 r. V Ga 1 ! 7²O7 Le.\ nr

319889), że „jednoczesność” doręczenia odpisu odwołania zamawiającemu nie oznacza nadania w urzędzie pocztowym przed upływem ustawowego terminu do wniesienia odwołania, zarówno odwołania adresowanego do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, jak i jego kopii zamawiającemu. W szczególności taką interpretację omawianego przepisu wyłącza zdanie osłabiające art. 1(84 ust. 2 Pzp. Gdyby bowiem, bez względu na adresata, doręczenie odwołania i jego kopia i następowało przez nadanie w terminie ustawowym przesyłek na pocztę, zdanie ostatnie paragrafu 2 art. 184 Pzp byłoby całkowicie zbędne. Wskazanie w tym zdaniu jedynie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych może oznaczać tylko to, że odwołanie adresowane do niego zostanie uznane za wniesione w terminie, jeśli w terminie ustawowym (jak w rozpoznawanej sprawie w ciągu 5 dni od dnia doręczenia odpowiedzi na odwołanie) zostanie nadane w urzędzie pocztowym. Nie zasadą jest też pogląd, że w kwestii doręczeń zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania cywilnego, skoro przepis art. 184 ust. 2 mówi o skuteczności doręczenia jedynie Prezesowi UZP, Zakładając racjonalność ustawodawcy, należy stwierdzić, iż podobnie jak w pierwszym przypadku i w drugim postanowienie o doręczeniu Prezesowi UZP byłoby zbędne, nieuzasadnione. Skoro bowiem do doręczeń zastosowanie miałyby przepisy kpc brak uzasadnienia dla odrębnej, choć identycznej regulacji doręczeń Prezesowi UZP w ustawie Prawo Zamówień Publicznych (art. 184 ust. 2).

Powyższe prowadzi więc do przyjęcia, iż „jednoczesność” doręczenia odpisu odwołania oznacza, iż odwołujący winien jednocześnie z przekazaniem, np. drogą pocztową, odwołania Prezesowi Zamówień Publicznych doręczyć jego odpis zamawiającemu w taki sposób, aby mógł on zapoznać się z jego treścią przed upływem terminu do jego złożenia. Nie ulega wątpliwości, o; prawidłowo ustalił Urząd Zamówień Publicznych, iż odpis odwołania przesłanego Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych dotarł do zamawiającego w 4 dni po upływie terminu do jego wniesienia. Bez znaczenia w świetle powyższych rozważań jest okoliczność, iż odpis odwołania dla zamawiającego został nadany ostatniego dnia terminu w urzędzie pocztowym. Wobec poprawnej interpretacji art. 184 ust. 2 Pzp i prawidłowych ustaleń dotyczących pism kierowanych do zamawiającego w czasie biegu terminu do wniesienia odwołania należy przyjąć, iż odrzucenie odwołania było zgodne z przepisami ustawy Prawo Zamówień Publicznych, a w szczególności z art. 187 ust. 4 pkt. 7. Redakcja tego przepisu nie pozostawia wątpliwości, iż odrzucenie odwołania jest obligatoryjne, a w ięc niezależnie od uznania Urzędu.

Za bezzasadny należało też uznać zarzut naruszenia zaskarżonym postanowieniem art. 191 ust 3 Pzp. Przepis ten, a w szczególności zdanie drugie nakazuje Izbie brać pod uwagę okoliczności skutkujące unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia. Zdaniem Sądu Okręgowego? „nie” powinność ta dotyczy sytuacji, gdy po zakończeniu posiedzenia niejawnego, podczas którego stwierdzono, iż nie ma przeszkód formalnych do merytorycznego rozpoznania odwołania, sprawa

następnie rozpoznawana jest na rozprawie, na której sąd bada merytoryczne podstawy do uwzględnienia odwołania. Obowiązek brania z urzędu pod rozwagę okoliczności skutkujących unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia oznacza możliwość uwzględnienia żądania w razie merytorycznej bezzasadności odwołania.

Okoliczności uzasadniające odrzucenie odwołania, a więc jego formalną niedopuszczalność wykluczają przejście do merytorycznego badania zarzutów i okoliczności skutkujących unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia. Postępowanie przed Urzędem Zamówień Publicznych zakończyło się w rozpoznawanej sprawie na posiedzeniu niejawnym odrzuceniem odwołania. Zamknęło to drogę do merytorycznego rozpoznania sprawy. Stwierdzenie przez zespół arbitrów istnienia okoliczności skutkujących unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia wymagałoby wydania wyroku (vide art. 191 ust. 1 Pzp), i en z kolei wymaga przeprowadzenia rozprawy i jej zamknięcia po uznaniu przez przewodniczącego, iż sprawa została dostatecznie wyjaśniona (art. 190 ust. 1 Pzp). Przepisy ustawy Pzp nie przewidują wydania wyroku na posiedzeniu.

Art. 187 ust. 2 stanowi, iż zespół arbitrów rozpoznaje odwołanie na jawnej rozprawie, choćby odwołanie podlega odrzuceniu. Dopuszcza się także udział świadków i biegłych w celu podjęcia ustaleń faktycznych niezbędnych do rozstrzygnięcia w przedmiocie odrzucenia odwołania.

Powyższe dostatecznie uzasadnia pogląd wyrażony wyżej, że istnienie podstaw do odrzucenia odwołania stwarza po stronie organu rozpoznającego obowiązek odrzucenia odwołania wyłączając tym samym możliwość badania zasadności zarzutów odwołania i okoliczności uzasadniających unieważnienie postępowania przetargowego (vide: komentarz do art. 187 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo Zamówień Publicznych (Dz. U. 07.222.1655) (wyg. M. Stachowiak, J. Jędrzykowski, W. Dzierżakowski, Prawo Zamówień Publicznych, Komentarz, Lex 2007, Wyd. III, pkt 4 i 6).

Wobec bezzasadności skargi, należało ją oddalić, na podstawie art. 198 ust. 2 Pzp. o c/wn Sąd Okręgowy orzekł w sentencji wyroku. Sąd nie badał przebiegu postępowania przetargowego pod kątem istnienia okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 1 Pzp. mimo iż Sąd Najwyższy o uchwale z 27 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 78/04 OSNC 2005/172202 wyraził pogląd iż sąd rozpoznając sprzeciw od orzeczenia zespołu arbitrów bierze pod uwagę z urzędu okoliczności objęte art. 93 ust. 1 Pzp. Pogląd taki Sąd len wyraził udzielając odpowiedzi na pytanie prawne w sprawie.

której Zespół arbitrów wydał orzeczenie merytoryczne.

W rozpoznawanej sprawie odwołanie zostało prawidłowo odrzucone. Kontrola tego, mimo prawidłowości postępowania przetargowego, czyniłaby z sądu organ kontroli postępowań przetargowych, a nie organ odwoławczy od orzeczeń zespołu arbitrów.

Sąd oddalił wniosek zamawiającego o zasądzenie na jego rzecz wskazanej kwoty z tytułu kosztów postępowania przed Zespołem Arbitrów. Stosownie bowiem do treści art. 08 kpc. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu, do których zalicza się m. in. koszty dojazdów do sądu, przed którym sprawa się toczy. Zamawiający domaga się natomiast zwrotu kosztów przejazdu do siedziby Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie. W związku z tym, że wniosek nie dotyczy kosztów dojazdu do sądu, a do organu pierwszej instancji, podlega on oddaleniu.

Sąd nie uwzględnił też wniosku interwenienta ubocznego o zwrot kosztów zastępstwa prawnego. Przepis art. 107 zdanie ostatnie kpc wprowadza możliwość przyznania interwenientowi kosztów interwencji, fakultatywność orzeczenia w tej materii oznacza, iż Sąd winien wziąć pod uwagę okoliczności uzasadniające przyznanie interwenientowi kosztów np. skuteczność działań interwenienta na rzecz strony, do której przystąpił. W rozpoznawanej sprawie Sianowski i argumentacja interwenienta nie miała wpływu na treść orzeczenia Sądu, co uzasadnia oddalenie wniosku.